

Martin BULUŠEK

Přirozené právo

Bakalářská práce

Ústav filosofie a religionistiky FF UK

Práce je pokusem o filosofické řešení dilematu přirozeného a pozitivního práva na základě určité interpretace myšlenek Friedricha Nietzscheho, tedy je třeba ocenit originální způsob řešení tradičního problému jakož i zahrnutí právního myšlení do rámce evropské „metafyziky“. Klíčem je pro autora pojem spravedlnosti ve smyslu určitého úběžníku, k němuž je každý právní akt vztažen.

Práce vychází z přesného rozlišení typu právních norem, velmi dobře pracuje se současnými výklady (Hart, Dworkin a další) a krok k tázání po „ontologických“ předpokladech právních pojmů je dobře motivován, protože i zde je ve hře určité pojetí „subjektu“. Velmi dobře ukazuje (a zde je pak logické navázání na Nietzscheho) zvláštní postavení morálky v tomto rámci a její souvislost se sférou politiky a souvislost s obecnou otázkou hodnot (zde jsou i přesné odkazy ke Kantovi).

Jádro práce se pak týká „zvažování“, které naznačuje přílišnou rigidnost kantovského pojetí a proti ní se snaží ukázat vazbu mezi pojmem spravedlnosti a „skutečností“, v níž se právo prosazuje. Spravedlivé jednání chápe jako respekt k jiné perspektivě. O tom, že věc promýšlí, svědčí například i jistá výhrada proti nadužívání pojmu „legitimity“ a asi správně nenechává stranou problém „právní jistoty“, vyvažující „perspektivismus“.

Zdá se mi, že hodnota práce nespočívá v řešení (autor spíše klade otázky), nýbrž v přístupu k danému tématu, v tom, že se snaží jít k „podmínkám možnosti“ práva, že hledá a nalézá vhodné kontexty. V této souvislosti velmi oceňuji originální využití Patočkova Negativního platonismu.

Práce je napsána velmi věcně, spíše než odpovědi hledá formulace přiměřených otázek, vyzná se v aktuální literatuře, ale nepřejímá ji, nýbrž citlivě „aplikuje“.

Práci navrhuji hodnotit jako v ý b o r n o u .

Miroslav Petříček

1. září 2010